

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **D. B.**, zastoupený Mgr. Lenkou Šrámkovou, advokátkou se sídlem Teplice, Aloise Jiráska 1367/1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 8. 2025, č. j. 75 A 6/2025-33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost a návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 6000 Kč; poplatek bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám Mgr. Lenky Šrámkové, advokátky, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 18. 8. 2025 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2025, č. j. OAM-12850-13/ZR-2024, ve věci zrušení platnosti zaměstnanecké karty.

[2] Spolu s kasační stížností stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a požádal rovněž o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti. O jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodl zdejší soud usnesením ze dne 12. 9. 2025, č. j. 21 Azs 177/2025-22, tak, že se mu osvobození od soudních poplatků nepřiznává. Stěžovatel byl tímto usnesením zároveň vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení uhradil soudní poplatek za kasační stížnost a návrh na přiznání odkladného účinku v celkové výši 6 000 Kč, a byl poučen o důsledcích nesplnění této výzvy.

[3] Dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v relevantním znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační

stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Jak již bylo uvedeno, povinnost zaplatit soudní poplatek za kasační stížnost vznikla stěžovateli společně s jejím podáním; této povinnosti stěžovatel nedostál. Nejvyšší správní soud jej proto vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením č. j. 21 Azs 177/2025-22. Uvedené usnesení bylo v souladu s § 42 odst. 1 a odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) doručeno zástupkyni stěžovatele do datové schránky dne 15. 9. 2025 (doručenka připojená k listu č. 23 spisu NSS), takže konec patnáctidenní lhůty připadl na úterý **30. 9. 2025** (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Ze záznamu o složení ze dne 2. 10. 2025 (na č. l. 24 spisu Nejvyššího správního soudu) vyplývá, že k zaplacení soudního poplatku v celkové výši 6 000 Kč (zahrnující částku 5 000 Kč za kasační stížnost a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku) došlo dne **1. 10. 2022**. Pokud byl soudní poplatek připsán na účet soudu dne 1. 10. 2025, byl zaplacen až po uplynutí vymezené patnáctidenní lhůty, tedy opožděně.

[5] Jakkoli nelze vyloučit, že příkaz k zaplacení uvedeného poplatku byl zadán ještě před uplynutím zmiňované lhůty, z hlediska včasnosti platby poplatku je rozhodující až den, kdy je poplatek připsán na účet soudu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012-49 (všechna zmiňovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), vyložil, že „[z]ákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvoleného způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu ‘zaplacen’, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem ‘zaplacen’ je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu ‘zaplacen’ obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. ‘záznam o složení’, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ S tímto názorem se ztotožnil i Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

pokračování

[7] Uvedení závěry platí také pro zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2019, č. j. 5 Afs 318/2019-21 a tam uvedenou judikaturu).

[6] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v nyní posuzované věci byl soudní poplatek zaplacen po uplynutí stanovené lhůty a k jeho opožděné úhradě tudíž nelze přihlédnout. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[7] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu jeho nákladů.

[8] S ohledem na zastavení řízení Nejvyšší správní soud rozhodl též o vrácení soudního poplatku stěžovateli. Na základě § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích proto rozhodl tak, že stěžovateli bude vrácen celý opožděně zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, a to k rukám jeho zástupkyně.

[9] Jak již bylo uvedeno, stěžovatel rovněž požádal, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Za tento návrh zaplatil soudní poplatek. Jelikož soud o tomto návrhu nerozhodoval, neboť řízení zastavil, rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku také za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč k rukám zástupkyně stěžovatele.

[10] Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 10. října 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu